

FORRONGÓ LELKEK ÚJ SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN KERESIK BOLDOGULÁSUKAT

A KÜLFÖLD SZAKADÁR-EGYHÁZAI MAGYARORSZÁGON IS GYÖKERET AKARNAK VERNI
BAPTISTÁK, NAZARÉNUSOK, METHODISTÁK HÓDITANAK TALAJT — KÖZÖMBŐSSÉGRŐL
PANASZKODIK AZ ÜDV HADSEREGÉNEK PARANCSNOKA

A lelkek forrongása állandó és szakadatlan. Háboru, forradalmak alapján véve csak az emberi fájdalom megsokasodását és megnövekedését jelentik és ilyen nagy világfordulások után természetes, ha a *lesújtott lélek megnyugvást keresendő új utakra téved, új ösvényeken akarja boldogulását találni.* Ezek a lelki forrongások teszik, hogy az ősi egyházakból mind több új próféta szakad ki, az ősi tanoknak más formákban való predikálásával akarják a tévelygő lelkeket a maguk számára megnyerni. A háboru óta Magyarországon is mind több új szekta igyekszik gyökeret verni. Közel féltucat ilyen, az ősi egyházakból kiszakadt szektának van már kisebb-nagyobb szervezete az országban, vannak közöttük, amelyek a háboru alatt vagy közvetlen azelőtt s olyanok is, amelyek jóval előbb, a külföldről szivárogtak ide be és igyekeztek a maguk számára lelkeket hódítani.

A sok szekta közül az ismertebbeket és nagyobbakat budapesti központjaikban felkerestük és egyházi vezetőjük révén akarunk ezek életéről, programjáról ismertetést nyújtani.

A METHODISTÁKHOZ

vezetett az utunk először. A Felsőerdősor 5. szám alatt saját házukban van a hitközségük. A portálé felett arany betűkkel hirdetik, hogy itt van a

„PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ.”

A földszinten van az egyszerű imaház, az udvar mélyén, a ház második emeletén a hitközség irodahelyiségei, társalgók, ebédlők és Funk főprédikátor lakása. Hozzá kopogtatunk be. Funk főprédikátor egyszerű, de mély kulturájú férfi, aki az eszméből nem csinál titkot. Kérdéseinkre nyíltan és őszintén válaszol:

— A metodista vallás nem új tan. A gyakorlat vallása. Mi nem vitatkozunk dogmák felett. Az életben ki kell tűnnie annak, hogy valaki igazi keresztény-e vagy sem. A kereszténység nem az agy, hanem a szív ügye. Ha a szív telítve van Jézus szeretetével, akkor az ember felebarátaival szemben teljesíteni képes kötelességeit.

— Milyen eszközökkel terjeszti főprédikátor ur a metodista vallást Magyarországon?

— Prédikálók és prédikálunk. Olvassuk a hivatottak a bibliát, a legegyszerűbb evangéliumot, aztán keressük az egyes lelkeket, hogy neveljük őket, beszélünk velük és felvilágosítjuk tévedéseikről és meggyőzzük bűneikről.

Küzdünk az alkoholizmus, a házasságtörés, a fajtalanság, a nyereségvágy és a dölyf ellen.

Mindenkit figyelmessé teszünk ezekre a bűnökre és Jézus erejével igyekszünk őket ezektől megszabadítani. Imádkozunk az emberekkel és megkíséreljük, hogy közel vigyük őket az Istenhez. Nem előre elkészített imákat kell mondaniok, hanem úgy beszélnek Vele, mint gyermek az apjával.

— A családon át a gyermekebe oltjuk az istenfélelmet. Leszoktatjuk őket a káromkodásról. Az egyházba addig senkit sem veszünk fel, míg egy bizonyos ideig nem volt próbatag, hogy lássuk valóban komolyan veszi-e a kereszténységet. Iszákos, vagy másfajta bűnöző nem lehet a mi egyházunk tagja. Azokat a tagjainkat, akik behódolnak egy csunya és kártékony szenvedélynek — kizárjuk az egyházból.

— Hogy történik a kizárás — kérdeztük.

— Először megintjük a tagot, másodsor szigorúbb intézkedés következik, végül pedig egy bizottság elé viteljük, mely felelősségre vonja és

határoz, vajjon az illető tovább is tag maradhat-e, avagy kizárja az egyház kötelékéből.

Elmondotta ezután a superintendáns ur, hogy az egyházközség kis palotáját amerikai nők adományából vásárolták

és hogy ma már Angyalföldön, Nyiregyházán, Miskolcon, Kaposváron, Debrecenre és más helyeken kápolnák és lakóházai vannak, melyekben prédikátorai lakhatnak.

Az egyházközség szociális tevékenységére tereődik a beszélgetés.

— Az utóbbi években nagyon sok szeretetadományt osztottunk szét. És hogy az emberek ne azért legyenek metodisták, hogy szeretetadományt kaphassanak, a kiosztás tartama alatt mindig felfüggesztettük a tagjelvételt. Százakat utasítottunk vissza, mert tudtuk, hogy csak a szeretetadomány kedvéért jelentkeznek.

— Nálunk nincs egyházi adó. Önkéntes adományokból tavaly 230 millió folyt be. Ebből tartjuk fenn árvaházunkat, vásároljuk kis házaikat, szóval ebből gondoskodunk a lelkiélet lehetőségéről. Budakeszin 12 árva gyermeket tartunk el, gyermekotthonainkban télen száz, nyáron kétszáz gyermek üdül. Van Budakeszin aggod részére is egy kis menhelyünk és van itt kellemes otthonunk fiatal emberek részére, hogy ne ácsorogjanak kocsmákban és kávéházakban. A fiatal emberek nagyon olcsón lakhatnak itt, tiszta szép szobákban és nagyon olcsón izletes élelmiszert is kaphatnak. Diákok, kereskedőemberek, munkások jönnek hozzánk és jól érzik magukat.

— Lapokat is tartunk fenn. Két folyóiratot. Az egyiknek Szent Harc a címe és az alkoholizmus és az erkölcstelenség ellen küzd. A másiknak Békeharang a címe és ez az egyház hivatalos közlönye.

— Van egy alkoholmentes éttermünk is a Dob-utca 70. szám alatt, ahol naponta kétszáz ember étkezik.

AZ ÜDVHADSEREG

szigorúan véve talán nem is tartozik a szekták közé, mert a hadsereg nem követeli tagjaitól, hogy régi vallásukhoz hűtellenek legyenek, de összetételében, szervezetében és ceremóniáiban mégis sok olyan vonás van, amelyek magukon viselik a szekták szertartásainak, strukturájának a jellegzetességét.

Az Üdvhadsereg nem régi intézmény nálunk, de a lakosság minden rétegében ismerik egyenruhájukat és ha énekelve, katonás rendben végigvonulnak a városon, hogy híveket toborozzanak maguknak — mindenki régi ismerősként tekinti őket.

Valahogy hozzátartoznak már ezek az «Ü» betűsök Budapest világvárosi képéhez.

Rothstein ezredes a vezetője a Magyar Üdvhadseregnek. Rothstein ezredes életét ennek az eszmének szentelte, sőt felesége és gyermeke is az Üdvhadsereg buzgó katonája. A cél, amelyet el akarnak érni, tisztaságos, evangéliumi. Jó embereket akarnak nevelni a rosszból és megtanítani mindenkit — aki reá szorul — a lemondásra, az önmegtartóztatásra, a türesemre. Küzdenek az alkoholizmus, a vénrész betegségek, a bűn és a nyomor bacillusai ellen. Vallásos áhitattal, meggyőződéssel, hittel, lelkesedéssel. El nem fáradva a küzdelem nehézségeitől, egy egészségesebb és tisztultabb lelki generációért.

Rothstein ezredes érdekes adatokat tár fel arról a szociális munkáról, mely tulajdonképeni léteeljük,

— 1914 április végén jöttem ide Németországból, hogy Booth Bramwell tábornok eszméjének itt is híveket szerezzek és megkezdjem az akciót az elesettekért, az elbukottakért. Csekély anyagi eszközökkel indult meg a munka, de külföldi segítséggel mégis sikerült már olyan eredményeket elérnem, melyekkel London is teljes mértékben meg van elégedve. Naponta sok iszákost, tolvaj-hajlandóságu egyént és ateistát kutatunk fel és igyekszünk őket a krisztusi szeretet melegségével a társadalom hasznos tagjaivá átforgálni.

— Az Üdvhadsereg eszméjét Magyarországon, s jnos, nem nagyon karolják fel, két év alatt alig néhány százan jelentkeztek ennek a gyönyörű eszmének a szolgálatába. De mi nem csüggedünk, hanem változatlan energiával dolgozunk a meg-

Rothstein ezredes.

ujhódott, egészségesebb generációért.

Máig négy-ötszáz uniformisos tagunk van. Azok közül, akiket lelkileg rendbehozunk, alig tíz százalék marad meg az Üdvhadsereg kötelékében, a többiek visszatérnek régi foglalkozásukhoz és rendes emberek lesznek.

— Télen sokat tettünk az éhezőkért. Naponta 300 adag ebédet osztottunk szét. Most pedig új menhelyet vásároltunk a Szerdahelyi-utcában, amire Booth tábornok 2000 angol fontot küldött, hogy megvalósíthassuk. Szorgalmasan dolgoznak a «Trinkettungsbrigádok» — az alkohol áldozatainak a megmentése érdekében.

Sok olyan embert karoltunk fel, akik már az öngyilkosság gondolatával foglalkoztak.

A különlegesen súlyos eseteket azonnal jelentem Londonnak és a tábornok sohasem késik a segítséggel. Az Üdvhadseregnek van egy nagyszabású kolonizációs intézménye. Kanadába, Ausztráliába és Újzéländba mennek ki azok, akik átítatva az eszme magasztosságától, az életüket ennek akarják szentelni. Legutóbb egy magyar tanuló is kiment Londonba, ahol sikerrel megállotta a vizsgát és már uton van Kanada felé, ahol tanító lesz a kolonizáltak seregében.

— Tizenkét-tizenhat éves, bűn útjára tévedt